

Introit: Pane můj, otevři mé rty, i budou ústa má zvěstovat všem tvou chválu. (Žalm 51,17 - Heslo JB pro dnešní den)

Píseň: Žalm 134 *Vy všichni Pánu sloužící*

Modlitba:

Pane Bože,

dáváš nové ráno, probouzíš, vedeš k životu, dáváš naději, smysl.

Děkujeme za světlo, které přichází do světa od tebe.

Děkujeme za úsměv a hudbu, děkujeme za ticho a možnost se zastavit a přemýšlet. Děkujeme, že můžeme vnímat a cítit, uvědomit si život.

Děkujeme za lidi kolem nás. Děkujeme za naše blízké, za partnery, děti, rodiče, přátele. Děkujeme za společenství sboru i široké křesťanské církve. Děkujeme za společenství křesťanů z různých zemí. Dnes za společenství s křesťany z Koreje. Nemusíme se modlit o samotě. Nemusíme zůstat sami se svými otázkami, nejistotami, hledáním. I proto jsme se tady sešli. Společně tě chceme chválit i hledat, děkovat ti a přimlouvat se za sebe i svět kolem nás. Vyznávat slabosti a viny... Prosíme, odpusť.

Prosíme, požehnej naše shromáždění. Amen.

Píseň: 189 B *Hrad přepevný jest Pán Bůh náš*

1. Text a kázání (Wonhee Lee v korejštině)

Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Ef 2,8-10)

Téma: Milostí jsme spaseni

Děkuji Bohu, že dal našemu korejskému sboru příležitost shromáždit se k bohoslužbě spolu s bratry a sestrami s Českobratrské církve evangelické. Děkuji též bratru faráři Pavlovi, sestře faráře Lence a Vám všem, drazí, z českého sboru.

Náš sbor každý den drží Q.T. (Quiet Time = čas klidu). Funguje to tak, že na každý den máme nějaké slovo, nad kterým meditujeme, a jedno z nich je pak kázáno v neděli. Na dnešek připadly verše z 2. kapitoly listu Efezským, proto bych se o ně s Vámi rád podělil.

Kolik toho o korejských církvích víte? Možná, že když Vám sdělím pár faktů, budete překvapeni. Korejští věřící možná žijí svou víru nejpilněji na celém světě. Korejské sbory mají ranní bohoslužby. Od neděle do soboty, každý den, většinou od 5:00 do 6:00. Dále mají večerní bohoslužbu ve středu a v pátek. V neděli se běžně konají bohoslužby v 9:00, v 11:00 a v 13:00. Avšak mnohé sbory, které mají více jak 1000 členů, mají až 5 nedělní bohoslužeb, aby se věřící více rozptýlili. Korejští věřící jsou možná ti nejpilnější na světě. Výsledkem toho je, že Bůh dovolil, aby v 60. a 70. letech došlo k obrovskému rozkvětu a oživení korejských církví. Více než ¼ obyvatelstva naší země, což je více než 10 000 000 lidí, se hlásilo ke křesťanství. I dnes 5 z 10 TOP církví světa (z deseti největších církví světa), je z Koreje. Myslíte ale, že Vám to vše říkám, abych se pochlubil počty korejských křesťanů? Ano, v Koreji existují takto početné sbory, v Koreji je mnoho křesťanů, ale... korejské církve dnes čelí velkému problému. Křesťané v Koreji, kde byl zaznamenán celosvětově nejrychlejší nárůst věřících a kde jsou nejpočetnější sbory světa, zapomněli, že to vše se událo z Boží milosti. Jak šel čas, začali tento boom mylně připisovat své pílí. A co víc, začali za samozřejmost považovat také svou spásu, pokud se stanou stavebním článkem těchto velikých sborů.

Jak ale nás poučuje dnešní text, spása není něco, čeho lze dosáhnout naší pílí. Není „z našich skutků“, jak se praví ve verši 9. Kdyby kdokoli mohl dosáhnout spásy svou pílí, byli by to

v Kristově době farizeové a saduceové a jim podobní židé a v dnešní době zanícení korejští křesťané.

Možná, že s českými křesťany je to podobné. Jste potomci vynikajícího křesťanského reformátora Jana Husa. Jen díky tomu však automaticky nedojdete spásy. V Bibli se píše, že spása je dar. A jak máme reagovat na dar? Vděkem a ne postojem, který vyjadřuje samozřejmost.

Obě naše země jsou tedy dědicem čehosi. Vaše velkého odkazu Jana Husa, Korejci jsou zas dětmi národa, který umí žít naplno projevy své víry. Nicméně důležité je to, že ani jedním se spása nezíská, spása přichází skrze milost, je to Boží dar. Proto se jí nemůžeme chlubit, je třeba před Boha a před svět předstupovat s pokorou a skromností.

Verš 10 nám říká "jsme přece jeho dílo". Bůh nás stvořil, abychom konali dobré skutky. A co že jsou ty dobré skutky? Tak jako všemohoucí Bůh miluje mne, slabého a nehodného, tak i my máme milovat své slabé a nedokonalé bližní a pomáhat jim. My Korejci jsme v Česku cizinci. Lze nás tedy z určitého pohledu považovat za ty slabé a nedokonalé. Nezapadáme jazykově, kulturně, máme problém domluvit se na úřadech, zaostáváme za místními v řešení nejrůznějších každodenních problémů. Proto potřebujeme Vaši pomoc. Co tedy může náš a Váš sbor dělat společně? Asi jsou to činnosti, které běžně v rámci své pastorační činnosti – pomoc bezdomovcům, návštěvy domovů důchodců apod. – ale to vše můžeme dělat s Vámi. Pokud byste nám dovolili se s Vámi na něčem takovém podílet, určitě bychom neváhali.

Věříme, že právě z takových věcí se Bůh raduje. Myslím, že to jsou věci, které bychom měli dělat zcela samozřejmě jako děti Boží, jako ti, kteří byli spaseni skrze milost.

Milí čeští a korejští sestry a bratři, usídlila-li se v srdci někoho z nás pýcha či nadutost, nechme je odejít. Předstupme před Hospodina se vši skromností jako Boží děti, které jsou spaseny milostí, a ptejme se, co od nás očekává. On nám ukáže, komu máme podat pomocnou ruku, kdo jsou ti potřební. Ty pak máme dovést k němu.

Stojatá voda se po čase zkaží. Tak jako voda musí téct, aby byla k dobrému užítku, tak i my, kteří jsme se stali Božím lidem, hledíme společně dál místa, kam je možno předávat evangelium. A začněme hned teď a tady. Nechť je Bůh oslaven skrze náš život. Amen.

Píseň: 256 *Ježíši krásný*

2. Text: Lk 5,1-11 (Povolání rybářů)

(kázání: L. Ridzoňová v češtině - k tomu korejský překlad)

Daří se věřícím lidem lépe? Je jejich podnikání úspěšnější? Uloví křesťanští rybáři více ryb (abychom zůstali u dnešního příběhu)? Nevím. (určitě už na to byly dělány výzkumy...)

Jak to bylo s Šimonem?

Strávil s dalšími rybáři noc při práci na lodi, úlovek žádný, jsou unavení, asi dost frustrovaní. Připravují sítě na další noční lov. Do toho přijde Ježíš, nasedne na Šimonovu loď a nechá se odvézt kousek od břehu. V Izraeli prý ukazují zátoku, kde se to nejspíš stalo. Břeh se tam svažuje k vodě, lidé jsou jako v hledišti amfiteátru a dobře slyší, co se říká z lodi uprostřed zátoky.

Když kázání skončí, dá Ježíš Šimonovi dosti nelogický příkaz, aby uprostřed dne vyjel s lodí na hlubinu lovit ryby. A ukáže se, že "to funguje" - navzdory rybářské zkušenosti, že během dne ryby neberou.

Šimon padne k Ježíšovým nohám a prosí, aby od něj hříšného člověka odešel. Proč? Ježíš mu vůbec nic nevytýkal, nenapomínal ho. Spíš naopak. Šimonovi poradil, on poslechl. Ale nějak mu dochází jeho nicotnost, hříšnost. Možná také nepatřičnost toho, že Ježíš je u něj v lodi, tak svatý a tak blízko jemu, obyčejnému člověku. Není ho hoden.

Ježíš Šimona ale povolá k lovení lidí, k následování. Šimon a jeho kolegové rybáři tam všechno nechají a stanou se učedníky.

My tušíme, co všechno Šimona Petra ještě čeká, protože evangelia a Skutky apoštolské trochu známe. Šimon to zatím neví. Nebude to cesta úspěchu, jak by si člověk možná představoval. S Ježíšem nebudou mít učedníci kde bydlet, i jim budou usilovat o život, to uzdravování se jim nebude vždycky dařit, některé Ježíšovy řeči jim budou nesrozumitelné... A po vzkříšení jim bude

trvat, než tomu uvěří, a pak se stejně budou třást strachy než jim dodá odvalu Duch svatý. Nakonec podle tradice zrovna Šimon Petr skončí ukřižováním podobně jako Ježíš.

Je to úspěšný život? Nebo jinak - když tohle víme - budeme se ještě ptát, zda je dílo věřícího spíš korunováno úspěchem než dílo nevěřícího? Plní Bůh sítě věřících a sítě jiných nechá prázdné? Šimonu Petrovi naplnil síť a vedl ho od nich pryč.

Šimon byl ochoten poslechnout, byl ochoten nechat Boha mluvit do svých plánů a rozumných úvah. Vyrazil během dne lovit na hlubinu. A pak vyrazil následovat Ježíše. Udělal pomyslně krok do prázdna, do nejistoty. Už dříve se setkal s tím, jak mocné je Ježíšovo slovo (poručil horečce jeho tchýně, aby nemocnou opustila), teď slyší Ježíšovo slovo "Neboj se."

Proč si Ježíš povolal učedníky? Učedníci se mají od Ježíše něčemu naučit a pomáhat šířit zvěst o Božím království. Slovy, učením, uzdravováním. (Lk 9,2) Jsou vysíláni k pomoci, k misii. Když teď Ježíš zve Šimona Petra, říká, že z něj udělá rybáře lidí.

Možná si Ježíš povolává učedníky i jednoduše proto, aby nebyl sám. Mluví s nimi, v rozhovoru se ujasňují jeho slova. Když je Ježíšovi v Getsemane těžko, prosí své nejbližší, aby s ním bděli a modlili se.

Bůh se rozhodl vstupovat do světa skrze lidi. S pomocí lidských úst, rukou, nohou. S rizikem daným naší - lidskou nedokonalostí. Myslím, že to byla Matka Tereza, která říkala, že Bůh nemá jiné ruce než ty naše.

Tuším, že i nám nějak vstupuje Pán Bůh, víra do života. Když zůstanu u obrazu naplněných sítí, můžeme se ptát:

K čemu je dobré to, co se nám daří, čím jsme obdarováni?

K čemu máme použít to, co jsme poznali?

Komu a jak máme zvěstovat to, čemu jsme uvěřili?

K čemu nás voláš, Pane Bože?

Píseň: *God of all creation (střešovický pěvecký sbor)*

Ohlášky, sbírka

Píseň: *Korean choir*

Přímluvné modlitby (oba faráři, střídavě česky a korejsky)

Otče náš

Poslání: Hospodin je náš Bůh, on nás vyvedl z otroctví.
(podle Ex 20,2)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: Svítá 109 *Amazing grace*